

Eén + één = meer dan twee

De VCOV wil als vertegenwoordiger van de ouders in het vrij onderwijs een constructieve bijdrage leveren in het debat over het aantal uren katholieke godsdienst en de invulling ervan op school. Een wetsvoorstel stelt immers voor om 1 van de 2 uren godsdienst in de 3e graad SO te besteden aan andere levensbeschouwingen.

Vooreerst is het goed om duidelijk te stellen dat in de huidige leerplannen godsdienst al uitvoerig stilgestaan wordt bij de andere wereldgodsdiensten en levensbeschouwingen. De multiculturele samenleving is de huidige schoolomgeving bekend, in het bijzonder bij de godsdienstleraar.

Maar, **kennis “an sich” is onvoldoende** om een multicultureel, een oecumenisch of welk klimaat dan ook te laten groeien op een school. Daarvoor is het belangrijk dat dit “leeft” op een school: personeel, lessen en activiteiten moeten doordrongen zijn van het **fundamenteel respect** voor elkaars levensbeschouwing.

Een katholieke school **moét** hierin uitblinken. En dit kan maar door de leerlingen tijdens de lessen godsdienst de draagwijdte van het christelijk geloof te leren kennen, met inbegrip van de confrontatie van de standpunten van het Christendom met andere geloofsovertuigingen en levensbeschouwingen. Niets zo fijn als te ervaren dat een feest uit het kerkelijk jaar door alle aanwezige geloofsovertuigingen op een school kan gesmaakt worden! Kan dit dan niet op een niet-katholieke school? Zeker weten, als de **gedragenheid** door alle personeelsleden aanwezig is, van welke overtuiging men ook is.

De opdeling van de twee lessen godsdienst in een uurtje Katholieke godsdienst en een uurtje andere levensbeschouwingen, doet **afbreuk** aan een ruim gedragen open en pastoraal klimaat. De lessen godsdienst en de projecten die hierin - al of niet vakoverschrijdend - worden georganiseerd, hebben recht op continuïteit.

Tijd, een praktisch maar niet te onderschatten gegeven, is daarvoor op de eerste plaats belangrijk. De leerplannen godsdienst tonen duidelijk aan dat een goede mix van kennisoverdracht en ervaringscatechese belangrijk is. Voeg daarbij dat het drukke schoolleven en de torenhoge (maatschappelijke) verwachtingen ten opzichte van jongeren vragen om een deskundig begeleide adempauze op school. De leerplannen godsdienst hebben alles in zich om dit te bieden!

Bij een **opsplitsing** van de twee lessen godsdienst zou dit eveneens moeten kunnen, zal men beweren. Deze visie houdt geen rekening met de klaspraktijk van alledag. Een goede structuur, overzichtelijke gehelen en ervaringsgericht onderwijs zijn niet gebaat met versnippering van leerstofgehelen.

Ruimer vindt de VCOV dat het de evidentie zelve is dat in het kader van de **VOET** (de vakoverschrijdende eindtermen) aan burgerschapseducatie wordt gedaan op onze scholen. Oog hebben voor onze multiculturele maatschappij is daar **onlosmakelijk** mee verbonden. Heel wat scholen moeten daar misschien nog uitdrukkelijker een werkpunt van maken. Er kan immers nooit genoeg **gedragenheid van het multiculturele gedachtegoed** aanwezig zijn in een school! De

opsplitsing van het vak godsdienst draagt daar in geringe mate toe bij. **De figuur van de leraar** die open minded is en de **respectvolle lespraktijk** van alledag van een school des te meer.

Tot slot past het hier te zeggen dat we goed beseffen dat ouders niet altijd kiezen voor een katholieke school omwille van haar katholiciteit of omwille van het verplichte aanbod godsdienstlessen. Het ruimere pedagogische project van een katholieke school doet de stap zetten naar een katholieke school en dit steeds meer vanuit verschillende levensbeschouwingen. Andersgelovigen ervaren dit niet als beter, maar “anders” omdat ze ervaren dat men **vanuit een eigen geloofsidentiteit** een respectvolle **dialogoog** aangaat voor het slagen van een opvoedings-en vormingsproject voor de leerling. En daar gaat het toch om, niet?

Theo Kuppens
voor de VCOV vzw

Voor meer info of reacties: theo.kuppens@vcov.be, GSM 0477/99 46 28.